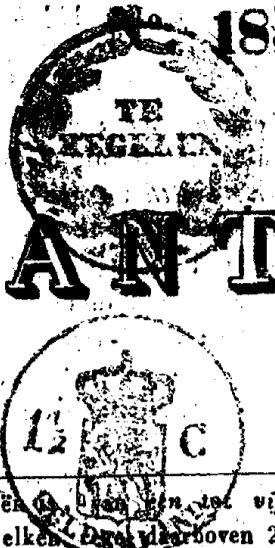

ARNHEMSE SCOURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal wordt uitgegeven, en wel op Dinsdag, Woensdag, Donnerdag, Zaterdag en Zondag, is 5 in de drie maanden.

Donderdag 16 September.

De prijs der Advertentien, die op vijf regels, f 1.00, en voor elke regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelrecht, voor elke plaatsing.

Overal beweging en vooruitgang.

Het is niet enkel in Nederland, dat de beweging zijner staatsinrigting aan de orde van den dag is, — in geheel Europa doet zich de behoefte gevoelen om de grondslagen van den staat aan de denkbeelden van onzen tijd te doen beantwoorden. De Fransche ontwenteling heeft een fakkel ontstoken, welke licht men voor een tijd verbergen, maar niet uitdooven kan. Vorsten en volken, al is het op ongelijke wijs, vallen zich, naar eene nieuwe orde van zaken voortgesleept, af; waar deze reeds aangevangen heeft, poogt men haar meer en meer te volmaken. In het noorden en in het zuiden, overal zoekt men zich van de oude banden te bevrijden en een nieuw leven te beginnen.

In Zweden verwacht men, dat de volgende rijksdag over eene nieuwe constitutie zal te beradslagen hebben. In dit eigen jaar zagen wij Pruisen eenen belangrijken stap tot de gewenschte hervorming doen. De koning zelf, hoewel hij het zich zocht te verbloemen, voelde zich gedwongen, aan het volk een deel in de regering des lands in te ruimen.

In het zuiden zien wij een moedig en bekwaam vorst den weg der hervorming inslaan. De paus stelt zich aan het hoofd der beweging en wekt daardoor in Italië eene kracht, welke de absolute vorsten, vooral Oostenrijk, met schrik vervult.

Met drift heeft daarom dit land gebruik gemaakt van de vergunning, het bij artikel 103 der Weener congresacte verleend, om bezetting te leggen in de provincie Lombardie. Het heeft zich daarbij niet bepaald, maar dit recht in eene uitgestrektheid uitgeoefend, welke zeker niet in de bedoelingen van het traktaat lag. Het heeft de stad, hoewel in volle rust, door gewapende patrouilles doen doorkruisen en de pauselijke wachtposten genoodzaakt hunne plaats voor Oostenrijksche troepen te ruimen. Zoo het gedacht heeft, het hoofd van den kerkelijken staat vrees aan te jagen, heeft het gedwaald en is reeds dadelijk gestuit op de fermeit van den aldaar besturenden kardinaal, wiens herhaald protest teont, dat bestuurders van den kerkelijken staat, bewust van den steun, welke zij zich in de publieke

opinie verwekt hebben, geene inbreuk op de onafhankelijkheid van hun land zullen gedoogen. Hun gedrag schijnt, volgens de laatste berichten, Oostenrijk ook eenigzins tot nadenken te hebben gebragt. Van 's pausen zijde heeft men het oordeel der Europese kabinetten ingeroepen: een oordeel, hetwelk hij veilig kan afwachten.

Van Oostenrijk heeft Italië niets te verwachten. Sedert lang heeft het door alle middelen het opkomen van constitutionele vormen trachten te beletten. Het heeft altijd zijne troepen gereed gehad ter ondersteuning der legitimiteit der vorsten tegen het recht en de vrijheid der volken. In het vorig jaar heeft de moord, aan Krakau gepleegd, zijne wenschen op nieuw in het licht gesteld. Maar weinig doorzigt zou het kabinet van Weenen verraden, indien het geloofde, de vervulling eener algemeen gevoelde behoefte door bajonetten op den duur te kunnen verhinderen.

Tot nu toe waren het in Italië de volken, die tegen den zin hunner vorsten liberale instellingen trachteten in te voeren. Het ontbrak daardoor Oostenrijk nimmer aan eene aanleiding, met zijne legers de vrijheid in hare geboorte te verstikken. Het gevoelt nu, echter, dat haar dit voorwendsel ontbreken zal, nu de vorsten zelven het voorbeeld geven, niet enkel voor, maar met het volk te willen regeren; nu het de vorsten zijn, welke inzien, dat op den weg der constitutiona- liteit hunne kroon vaster zit dan op dien der volstrekte oppermacht. Het ziet het spook, door welks schrikbeeld het zoo lang beangstigd werd, in werkelijkheid overgaan.

Hoewel alle vorsten gevoelen, dat het tegenwoordige niet te behouden is, eene andere orde van zaken aanstaande is, blijkt, wanneer wij zien, hoe zelfs de achterlijksten langs den eenen of den anderen weg zich het volk trachten gunstig te maken. Zoo deelden wij onlangs het besluit mede, waarbij de koning van Napels verscheidene belastingen afschaft. Hoe wenschelijk het ook ware, dat dit voorbeeld overal, en vooral bij ons, navolging vond, indien hij gehoopt heeft daarmede zijn volk van eene verbeterde staatsinrigting, waarbij het deel in de regering verkrijgt, te doen afzien, heeft hij zeer buiten den waard gerekend. Wanneer volken eenmaal de behoefte

aan vrijheid en vooruitgang gevoeld hebben, laten zij zich dit niet voor goud of zilver afkopen. Zoodanige vrijstelling kan op hen slechts een voorbijaandef indruk hebben, en geen wonder, dat de dagbladen mededeelen, hoe de Napelsche bevolking niet te vreden is met de vermindering van belastingen; dat zij meer en meer willen, dat hun vorst het voorbeeld des pausen zal volgen; dat hij eene constitutie aan zijn rijk zal geven. Vorsten en ministeriële dagbladen mogen dit ondankbaarheid noemen, — het bewijst, dat de volken gevoelen, hoogere dan bloot materiële belangen te hebben.

Overal zien wij iets doen om aan de regtmatige wenschen der volkeren genoegen te geven. Zelfs de conservatieve regenten trachten zich hunne gunst te verwerven. Zoo zij niet hervormen, zij verminderen de lasten, welke op het volk drukken. En terwijl dit rondom ons gebeurt, verklaren bij ons de ministers geene noodzakelijkheid tot verbetering te zien, en zeggen zij bij herhaling, dat het volk gezinsins te zwaar belast is; dat het dit vroeger zwaarder was, en, in plaats van belastingen af te schaffen, drijven zij die door allerlei middelen op. En de vertegenwoordiging zit bedaard standvastig de begrootingen in te willigen en jaar in jaar uit te wachten en uit te kijken naar de gunsten en weldaden der kroon, welke deze het plan niet heeft te schenken.

Buitenlandsche berichten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 12 sept. De adjudant des konings van Beieren, de luitenant-generaal van Washington, heeft het kommandeurs-kruis van den Nederlandschen Leeuw ontvangen.

PRUISSEN.

Berlijn, 11 sept. Men meldt uit Heinrichau, in Silezië, waar Z. M. de koning der Nederlanden zich thans bevindt, dat daar op 's konings domeinen een landfeest is gevierd, hetwelk door de tegenwoordigheid van Z. M. en van H. K. H. prinses Albert van Pruisen vereerd en door eene groote menigte uit de omliggende plaatsen bijgewoond is. De bij deze gelegenheid gehoudene optogten van het landvolk, vooral die der boschwachters, hebben een fraai gezicht opgeleverd. Nadat het landvolk Z. M. hulde bewezen en sierlijke kransen aangeboden had, is in de open lucht een eenvoudig danklied gezongen, hetgeen op de aanwezige vorstelijke personen eenen diepen indruk scheen te maken. Des avonds is aan al de beambten der koninklijke domeinen een prachtig bal gegeven. — Den 8sten dezer zou Z. M. de koning der Nederlanden zich andermaal naar Kamenz

begeven, en den 11den van Heinrichau naar Weimar terugkeeren.

ENGLAND.

Londen, 11 sept. De London Gazette deelt het koninklijke besluit mede, waarbij de generaal sir Henry Smith tot gouverneur der Kaap-Kolonie benoemd wordt en tevens tot koninklijke commissaris; belast met de regeling der zaken van de kolonie.

Men leest in het katholieke blad de Atlas het volgende: Het vertrek van lord Minto naar het vaste land is eene gebeurtenis, waaraan men veel gewicht mag hechten. Zijne lordschap begeeft zich derwaarts, naar wij meenen, om den post van Britsch gezant aan het hof van Pius IX op zich te nemen. Wij worden versterkt in deze onderstelling door de getuigenis van geloofwaardige personen en door verschillende omstandigheden, welke alle te kennen geven, dat bij onze regering het voornemen bestaat, om aan den vreemden en hoogst nadeeligen toestand waarin wij ons tot dus verre tegenover den paus bevinden, een einde te maken.

— Gedurende deze week is de uitvoer van edel metaal weder groeter geworden; er is verzonden naar Hamburg 42,000 oncen in zilver staven en naar Rotterdam 74,000 oncen; zilver munt naar Rotterdam 16,400 oncen en naar Mauritius 1000 £ alsook 1000 £ goud.

— Donderdag jl. heeft te Dublin de verkoop plaats gehad van het meubilair van het hôtel van Daniel O'Connell. Er hadden zich vele personen naar de plaats des verkoops begeven, ten einde eenig voorwerp te koopen, dat eenmaal aan den grooten bevrijder toebehoord had. Men heeft opgemerkt, hoe eenvoudig de woning gemeubilaird was van den man, wiens naam, gedurende eene halve eeuw, de wereld vervulde.

— Dezer dagen heeft men te Southampton proeven genomen met een nieuw onzinkbaar reddingsvaartuig. Dit schip is zoodanig gebouwd, dat het, in geval van verlies van het roer, zoowel door den achter als door den voorsteven kan bestuurd worden. Het kan gemakkeijk 100 personen en voor 50 maanden levensmiddelen gedurende eene maand bevatten.

FRANKRIJK.

Parijs, 12 sept. Het schijnt, dat de hertog van Nemours, dezer dagen op de jacht zijnde, in het bosch van Compiègne, werkelijk gewond is geworden, doch in eenen zoo ligt graad, dat men er niet over heeft gedacht, om de leden van het koninklijk gesin, die zich in deze hoofdstad bevonden, van het gebeurde kennis te geven. Op het oogenblik, dat de hertog zich in gezelschap zijner broeders, den prins van Joinville en den hertog van Aumale, alsmede van eenige generaals en adjudanten bevond, is het geweer van een der jagers losgegaan. Een gedeelte der lading heeft den prins aan het hoofd getroffen, en een tiental hagelkorrels hebben ligte wonden veroorzaakt. Slechts één hagelkorrel is, op de hoogte van den linkerslaap, eenigermate diep in het vleesch doorgedrongen, derwijze dat men denzelfden niet dadelijk heeft kunnen uittrekken. De geneesheeren, welke onmiddellijk zijn toegeschoten, om den hertog hulp toe te dienen, hebben geene zwaarigheden hoe genaamd in zijnen toestand gevonden, en hem alleen eenige rust aanbevolen. Den volgenden dag is de hertog weder uitgereden, en heeft hij de manoeuvres bijgewoond van eenige nabij Compiègne gestationeerde troepen.

Naar luid der laatste berichten had men den hagelkorrel aan den linkerslaap des hertogs nog niet kunnen wegnemen. Hij had echter van denzelfden geen hinder hoegenaamd. De naam van den persoon, die den hertog bij toeval en, zoo men wil ten gevolge van zenuwachtige trekkingen in de hand, heeft getroffen, wordt niet genoemd. Vermoedelijk is hij van goeden huize, en wil men hem en zijne familie zoo veel mogelijk vrijwaren voor onaangename en welligt overdiende aanmerkingen.

Het baart inmiddels eenige opmerking, dat de officiële en ministeriële dagbladen tot dus ver, met geen woord hebben gewaagd van hetgeen den hertog te Compiègne zou zijn wedervaren.

— Men zegt, dat in den ministerraad van heden, waarin ook de hertog van Aumale geroepen was, besloten is, dat men eerstdaags tot eene interventie in Marokko tegen Abd-el-Kader zoude overgaan.

De hertog van Aumale zal in het laatst der volgende week naar Algerië vertrekken.

— Gisteren avond is het doopsel toegediend aan den hertog de Gise door den aartsbisschop van Parijs.

— Der hertog de Broglie, Fransch gezant te Londen, heeft gisteren een langdurig bezoek afgelegd bij lord Palmerston. Ook heeft hij gisteren een lang gesprek gehad bij koningin Christina op Malmaison Heden, morgen heeft hij zich naar St. Cloud begeven.

— De heer Granier de Cassagnac heeft dezer dagen de hoofdstad verlaten, niet zonder zending van het gouvernement. Hij heeft men de ontzette gezegd, heeft de hertog de Broglie geheim, hij begeeft zich naar Italië. De positie van den heer Granier werd hier hoe langer zoo moeilijker na de instructie van het proces van zijn schoonbroeder, den heer de Beauvilliers. Hij werd met een soortgelijke vervolging bedreigd en moest wenschen zich daaraan te onttrekken; het gouvernement, dat zich gelukkig achtte van zulk eene eer gevaarlijke dan nuttige hulp ontslagen te worden, heeft zich gehaast hem daartoe de middelen aan de hand te geven. De heer Granier neemt het geheim mede van vele resultaten, van vele schandelijke onderhandelingen en laakbare omkoopingen. Hij zou door de openbaarmaking van zijne gedenschriften onfeilbaar het kabinet omverwerpen. Als politiek persoon is zijne loopbaan geëindigd. Zij heeft niet opgeleverd wat zij beloofde.

— Men heeft hier zekeren Gesomp gearresteerd, die zich in 1830 te Bordeaux had schuldig gemaakt aan valsheid in geschriften van koophandel. Gedwongen te vlugten om de justitie te ontkomen, nam hij tijdens de revolutie dienst onder de Belgische vrijwilligers en klom zelfs op tot den rang van officier; doch begeerte gevoelende om naar Frankrijk terug te keeren, maakte hij zich door bijtende middelen geheel mismaakt en schier onkenbaar. Vervolgens bij eenen koopman in bloemen, pluimen en veeren als kassier geplaatst, vond hij middel om binnen weinige jaren 80,000 franken te ontvreemden, en zulks geheim te houden door wissela in omloop te brengen, welke hij teekende met den naam van zijnen patroon en in tijds weder dekte. Eindelijk is de zaak ontdekt, doordien, terwijl hij ernstig ongesteld geworden was, een ander zijne boeken in handen heeft gekregen.

— De berichten, gisteren per buitengewonen koerier uit Spanje aangebragt, hebben het hof zeer veronturst. Men zeide heden avond, dat de hertog van Glücksberg had aangedrongen op zijne terugroeping, uit hoofde van het wanhopig standpunt waarop hij zich in het schiereiland bevond. Hij moet het gouvernement berigt hebben, dat het ministerie Salamanca besloten had, zich ijverig en krachtig bezig te houden met de ontblinding van het huwelijk van koningin Isabella en don Francisco d'Assisi; zelfs zal dit vraagstuk bij de aanstaande zitting der cortes ahangig gemaakt worden. Slechts onder deze voorwaarde zou de koningin de terugroeping van den ex-regent Espartero en deszelfs benoeming tot de waardigheid van lid van den senaat hebben onderteekend.

BELGIE.

Brussel, 13 sept. De jongste brieven van Santo-Thomas de Guatimala melden, omtrent den tegenwoordigen toestand van deze kleine kolonie, bijzonderheden, die eene wezenlijke akte van beschuldiging zijn tegen de zorgeloosheid en de ongeschiktheid van de eerste ontwerpers der kolonisatie. Men herinnert zich, dat een uit het eerste verslag van den heer Rondel, over den toestand der kolonie, gebleken is, dat ettelijke honderden lieden en ettelijke honderd duizenden franken besteed geworden zijn, om iets minder dan 10 bunders land te ontginnen. Tegenwoordig hebben de kolonisten, alken door haren bevoegden geknepen, eene genoegzame uitgestrektheid gronds kunnen bebouwen om, in huare behoeften te voorzien en bovendien nog eene zekere hoeveelheid rijst, maïs, tabak, enz., kunnen verkoopen. De Europeesche groenten komen goed op in de tuinen, en de jacht van eenige kolonisten levert grof gevogelte genoeg op voor de behoeften van allen.

De houtzettingen welke opproongst door de eerste administratie zoo opgehield werd, blijven voortdurend slecht, aangezien de Engelschen van Balise den voorraad van mahonyhout hebben uitgeput; ook waren de eerste ladingen, die van Santo-Thomas naar Europa gezonden zijn, uit de pakhuizen van Balise getrokken, aangezien er omstreeks twee jaren noodig zijn om het geveldde hout voor den uitvoer geschikt te ma-

ken. Overigens wenschen de kolonisten, die gelukkig zijn, zich geluk met hun besluit; de prijs der stig gelegene akkers is geklommen en alles doet de kolonisten wel geen gouden bergen, gelijk hun voor gespiegeld had, maar ten minste een tige en gunstige toekomst te gemoet zien.

Binnenlandsche berichten.

Amsterdam, 13 sept. Naar men verneemt weldra eene sinds lang gewenschte en noodige verandering aan een der schoonste gedeelten der stad voorgebragt. Men zegt, dat het gedeelte der plantentusschen het park en den Hortus botanicus bij botanischen tuin zal worden getrokken, die al met eene sierlijken en meer waardigen ingang prijken. Met zekerheid is hiervan echter niets bekend, evenmin als van het plan, dat er, volgens e ge goed onderrigte personen, bestaat, aan het rein van de zoölogische sociëit Natura Artis gistra, door het bijtrekken van een gedeelte Fransche laan, eene aanzienlijke uitbreiding te geven. — Het gerucht, dat het gevolg van de naderingen, bewerkstelligd na den brand, die deser gen op den Vijgendam alhier gewoed heeft, een soon zou zijn in hechtenis genomen, schijnt zich niet te bevestigen.

— 's Gravenhage 14 sept. Z. M. de Koning is aanstaanden dinsdag, den 21sten dezer, van zijn reisje naar Weimar en Silië in deze residentie te verwacht.

Nijmegen, 12 sept. Gisteren heeft in de socië Burgerlust alhier de handboogschutterij de start gemaakt, voor het eerst koning geschoten. Dit begon met eene optocht naar den Doelen, waar het schieten naar de schijf plaats had en het ningschot gedaan werd door den heer J. C. Snijdes, terwijl de heeren F. D. Sneltjes en S. Z. genkam het ridderschap behielden, aan wien onder eene toepasselijke aanspraak de respect eerteekenen werden uitgereikt. Dit feest werd sloten met het afsteken van een prachtig vuurwerk en een souper, dat tot laat in den nacht voortdurend en zich door gulle vrolijkheid en hartelijke kenmerkte.

— Rotterdam 13 sept. Elk dagblad, dat zich op den heer van Hall en zijn verstandig en omzorgzaam bemind wil maken, kan zeker dat schoone doel niet beter bereiken, dan door het mededeelen aan H. H. van splinternieuw uitgevondene middelen tot het ductief maken der belastingen. Daar wij nu in kortgrondiger begeeren dan een welwillend lach van huare excoeterende lippen, zoo werpen wij dat toe het volgende lokaas uit. Dat sij buiten sulien zou ons haast niet verwonderen, uit aanmerking d bedoeld lokaas van echt jesuïtisch deeg is, en roept met Freiburg tot ons is gekomen.

Freiburg zij, zoo als iedere staat, waar het jesuïtendom heerscht, dood-arm; de publieke kassen zijn er ledig en men wenschte die dolzarme een beetje gestijfd, vooral daar er geld noodig is tot bestrijding van de oorlogtoerusting tegen de onverschuldigheid den binnland. Zie hier wat men uitvindt.

Aan elk burger van Freiburg zijn wapenen uitgedeeld, hetzij dan geweren, sabels of pieken. Nu heeft de hoogwijze overheid er een besluit genomen met het dubbel doel om die wapenen te vernietigen en de kassen vol te maken, met wien men nu zijn zijne wapenen door een priester te laten inwijden. Op zich zelf is dat nu zoo kwaad niet; maar die inwijding kost 7 batzen (omstreeks 45 cents) voor elk geweer; hiervan steekt de staat 4 en de kerk 3 batzen op. Een sabel of piek kost er maar vijf, die in verhouding van 1 tot 2. Insebe staat en, herk verdeeld; worden. Daar nu niet alleen de actieve burgerwacht maar de gehele landstorm van wapenen voorzien is, brengt dit een aardig sommetje op.

Maar is evenwel nog verder gegaan, en heeft het idop nog voordeliger geëxploiteerd. Daar nu Freiburgers voorzigtige menschen zijn, hadden de meesten hunne roerende en onroerende goederen tegen brand schade verzekerd. Dit is er evenwel niet meer noodig; de priesters zijn er zoo goed de huizen en meubelen der trouwe Freiburgers te te zegenen en te wijden, waardoor zeer veel vlijt brandgevaar wordt gewoerd; — natuurlijk tegen ontvangst van den premie, welke anders aan de waarborgmaatschappijen werd uitbetaald. Met de heiligste onro-

...bewogen, en de F...
gers, dat zij door dat middel niet alleen verzekerd
zijn tegen gevaar van brand, maar ook tegen het
gevaar van bankroeten. Want, zoo redeneren zij:
waarborg-maatschappijen kunnen failliet gaan; de
zeggen van onze heilige zieleherders failliet nimmer.
Mijnkeer van Hall raadplege eens met den bis-
chop van Gorra, in hoeverre dergelijke winstgevende
belaastingen ook bij ons van toepassing kunnen wor-
den-gemaakt.

Jongste nieuwstijdingen.

ARHEM, 14 september.

De staatkundige toestand van Europa begint eens-
klaps niet weinig belang, en bij velen, tevens niet
weinig bezorgdheid in te boezemen. De kwestie
van Interventie is aan de orde van den dag. In
Italië is Oostenrijk in openbare worsteling met den
geest van hervorming en vooruitgang, door den ver-
lichten paus zoo krachtig in die landen opgewekt.
Welligt kunnen de gebeurtenissen spoedig eene wending
nemen, dat Frankrijk verplicht worde zich partij te stel-
len tegenover Oostenrijk, hoe goede verstandhouding
thans nog tusschen beide mogendheden moge heer-
schen. Zeker mag men evenwel aannemen dat En-
geland met Frankrijk eene lijn zal trekken. Ook
Zwitserland dreigt een twistappel te worden. Daar,
echter, hebben Oostenrijk en Frankrijk beide hetzelfde
belang, om iederen burgeroorlog, zoo die onverhoopt
mocht uitbreken, te onderdrukken. Overigens wordt
daar eenig respijt gegeven. De landdag heeft namelijk
zijne zittingen geadjourneerd tot den 18den oktober. Men
vindt dien termijn zeer kort; men vreest, dat daar-
onder oorlogzuchtige voornemens schuilen. Overigens
geschieden er de toerusting en geheel in het open-
baar; elk kanton maakt zich, hetzij tot aanval,
hetzij tot verdediging gereed. De termijn, door den
landdag gesteld, verdubbelt er den ijver.

Ook Marokko is onverwachts opgetreden, met dreig-
end gebaar, op het toneel der wereld-gebeurte-
nissen. De tijdingen uit Parijs van heden, bevestigden
wat reeds gisteren bij geruchte vermeld werd, dat
namelijk de Fransche regering besloten heeft aan den
keizer van Marokko hulp te verleenen tegen *Abd-
el-Kader*. Engeland kan zonder wrevel zoodanigen
stap niet toezien, en echter is Frankrijk er toe ver-
plicht, wij het *Algiers* behandelen. *Abd-el-Kader*,
meester van geheel Marokko, zou een te gevaarlijk
nabuur zijn. Men wacht met ongerustheid tijdingen
van hem af; men vreest, dat hij de hoofdstad Fez
bevestigd hebbe, eer Fransche hulp kan opdagen.

Keeren wij tot de gebeurtenissen van Italië terug.
De gisting, welke in den kerkelijken staat, in Lucca
en Toscane ontstaan is, heeft zich ook aan Sardinie
medegedeeld. De aanzienlijke stad Genua heeft eene luid
sprekende demonstratie gedaan, welke, hoewel van
vreedsamen aard, echter aantoonde, dat ook daar de
stemming der gemoeiden even hoog is opgevoerd als
in de overige landen.

Men heeft boven alles een afschuw van de Oosten-
rijksche heerschappij, die men vereenzelvt met de
absolutistische jesuitenpartij. De paus wordt oyer-
al aangebeden, en het is een verblijdend verschijnsel,
dat het grootste deel der geestelijkheid aan zijne zijde
geschaard is. Niet weinig priesters en monniken ne-
men persoonlijk deel, hoewel daartoe niet verplicht,
aan de burgerwachten, die oyer-al worden opgericht,
en vele kloosters hebben hunne schotten ten besto-
ren van de vijanden opengezet.

Hoe diep de haat tegen Oostenrijk en tegen zijnen
aanhang, dien wij met een historisch woord, de
Gibellijnsche partij zouden kunnen noemen, gewor-
teld is, blijkt daaruit, dat de enkele bezetting van
Ferrara, eene omstandigheid op zich-zelf van weinig
beduidenis, voldoende was om de laaije vlammen te
dopen uitslaan, welke wij thans aanschouwen. De ma-
nifestatie te Genua, komt hierop neder. Na het vernem-
men van de voorvalten van Lucca, verzamelden zich
den 8sten dater des vonds duistreeks driehonderd
personen, tot de eerste stonden van Genua beho-
rende, voor den schouwburg Carlo-Felice, en trok-
ken geregeld, met fakkel op, naar het beroemde
Mortajo de Portoria, het gedenkteecken opgericht
ter herinnering van de verdrijving der Oostenrijkers.
Daar knielden de scharen neder, en kusten met on-
gedekten hoofde, het gedenkteecken van Genua's roem.
De kreten van: Leve paus *Pius IX* en koning *Kar-
tel Albert*! leve de Italiaansche vrijheid! leve de

kardinaals *Ciacchi* en *Ferretti*! leve Lucca en Tos-
cane! weergalmden door de lucht.

Op het plein van *Acqua Verde* aangekomen, was
de schaar tot tien of twaalf duizend menschen aan-
gegroeid. Allen te samen begroetten het standbeeld
van den onsterfelijken *Columbus*, en van daar brag-
ten zij een hoersak aan den beminden, vrijzinnigen
generaal *de Sonnaz*.

De Sardijnische en pausselijke vaandels gingen steeds
voorop bij den optocht. Men moet de Italianen bij
zoodanige gelegenheden kennen, om al de geestdrift
en opgewondenheid te begrijpen, welke bij die de-
monstratie heerschten.

Ook in Turijn is koning *Karel Albert*, bij het
houden eener groote revue, met de daverendste toe-
juichingen door de troepen ontfangen, en met de
kreten: leve de koning! leve paus *Pius IX*.

Ingezonden stukken.

Een woord aan den schrijver der Staatkundige Brieven.

Gij zijt een stuw mensch, wien het onverschillig is,
welke middelen van verdediging hij bezigt, die
elk middel goed dunkt, milt dat hij zijn doel berei-
ke; of gij zijt in uwe verdediging ter goeder trouw,
maar alsdan op een hoogst eenzijdig punt van be-
oordeeling geplaatst. Gij hebt de keuze tusschen deze
twee; — maar in elk geval hebt gij aan de kroon even
weinig als aan de regering, minder nog der natie, dienst
gedaan met uw «*waarschuwend woord voor de toe-
komst*». Gij trekt te velde tegen de alleenheersching
der Tweede Kamer, en wij ontkennen geenszins, dat
zij eene constituanten zou kunnen worden; maar wij
beschuldigen u van opzettelijken logen, als gij be-
weert, dat een weigerend votum, over de begroeting
uitgebracht, haar die alleenheersching zou hebben
verzekerd, en wij klagen u andermaal van *driestien
logen* aan, als gij beweert, dat deze in de bedoeling
lag der leden, die het *Tweede* hoofdstuk der begroo-
ting hebben afgestemd. — Of, gij zijt kortzigtig,
of, gij zijt een ellendig vaderkinder, die verdient, dat
openbare en algemeene verachting op u kieve. — Tus-
schen deze twee is de keuze u wederom gelaten.

Ellendige beschuldiging, die nu, onder veranderde
vorm, wil doen gelooven aan eene verplaatsing der
regermagt *Bladz. 4 nwer* pamphlet.

Ellendig is de roem, die gij uittrempet over «*het
dieper inzicht der meerderheid*» van de Kamer; want
trekt de Noord-Brabandsche leden af, — de brave en
manmoedige storm uitgezonderd; — immers deze
leven thans de regering, die zij eens bij het volgen
van *dezelfde* beginselen verguisden en door het slijk
der verachting sleepten, maar wier medewerking met
de regering ons duur, — e zoo duur te staan komt,
en op zal houden, als de hooge bescherming, nu on-
verstandig genoeg verleend, haar ook niet de meest
baattuchtige eischen zal inwilligen. — Stel dan na
die aftrekking, naam tegen naam, en antwoorde, wie
wil uit de natie, mits hij eerlijk man zij, hoe ligt
de stemmen wegen der mannen, die voor stemden
tegen die van hen, die het tegen beden hooren. Neen,
de tegenstemmers doelden niet op eene betrekking
voor hun of de bunnen, wenschten geen orde-lijnt of
 hadden geene benoeming tot lid der Eerste Kamer,
geen hunker was afhankelijk of behoefde de mede-
werking der regering, om in de zitting der provin-
ciale Staten, en het voorgaande jaar wederom te wor-
den herkozen.

Welk *dieper inzicht* — zoo als gij het gelieft te
noemen — is immer in 's lands zaken toegeschreven
aan eenen VAN BLEISWIJK, SCHWERS VAN HARBEGAESPEL,
ESCHERDÉ, MOOPT, HEMO, VAN LERUWEN, om maar niet
meer anderen te noemen — en dat boven eene LU-
ZAG, ANEMANT, VAN DAM VAN ISSSELT, VAN HEENSTRA,
KEMPENBARR, of den gordelen, woordvoerder IJDERWIK-
JER VAN ROSENTHAL, om weder maar de overigen niet
te noemen of te vergelijken. — Gelooft gij niet,
onbekende schrijver der *Staatkundige Brieven*, dat
het vaderland en de natie zwaar moeten gekreukt
zijn, en buider belangen — trouwens te zijn één — o
zoo dringend voorziening eischen, dat door de meer
bezadigd gesichte mannen, als *DIJMAER VAN TWIST*,
VAN PANNHUIS, *GEFFERS*, *KLEWERSTERLINGE*, *JA BRUCE*, de
voorzitter der Kamer zelf, gevoelden, dat zij niet
langer de regering mochten volgen en ondersteunen
op den ingelagen weg, die ten verderve leidt? —
Brengt men aan deze liever «*de gregte hulde eener*

dankbare en verstandige natie» — dan gij doet aan
eene meerderheid, niets betoekend en flauw, — die
daar te boven zich in den laude eigenaardig heeft
gekaracteriseerd, door zich tot woordvoerder eener
FABER VAN RIEMDIJK te kiezen, wiens hoedanigheden
in Nederland evenzeer bekend zijn, als zijne regts-
geleerde betwaamheid is toegestemd.

Lafheid is de hulde, die aan de minderheid der
vertegenwoordiging wordt toegebracht, en die, uit zulke
pen gevloeid, stuitend en hinderlijk is voor wie in die
captatio benevolentiae begrepen zijn.

Wat moet een beroep beteekenen op «*het bezadigde
gedeelte der natie*», waar de vóorstemmers later selve
erkend hebben, dat zij de begrootingen niet hebben
goedgekeurd, omdat dezelve goed waren, maar om
de gedragslijn, door de minderheid gevolgd, en
dierhalve door hunne goedkeuring alleen de onder-
steuning bedoelden der tegenwoordige voortreffelijke
regerings-mannen!

In het voorbijgaan moeten wij opmerken, dat tel-
kens, als wij aanhalingen van professor, zomeren
zien doea, door de regeringsmannen selve of door
hunne onhandige verdedigers, wij ons moeten ver-
wonderen, dat «*nunc bête si noire*» voor de regering
onder voor haar zoo *hérétique* beginselen nog zoo
veel goeds en gunstigs voor haar bruikbaar geboeven
heeft, dat deze partij zich niet schaamde als gaang
aan te halen, — het zij dan dikwerf buiten alle
verband of niet; — want, ons dacht, men behoorde
van die zijde al die geschriften en gezegden vol van
staatkundige ketterij te schuwen om der besmetting
wille.

Gij vraagt waar geschreven staat in onze grondwet,
dat de Tweede Kamer de bevoegdheid zou bezitten,
de regering te dwingen? Jammer genoeg, als dwang
voor haar noodig is, om het geluk der natie te be-
vorderen en het vaderland niet te zien verloren gaan;
maar wildet gij eene *uitdrukkelijke* magt in de
grondwet geschreven hebben, die, de verhardende
dwaasheid eener regering vooronderstellende, een
dwangmiddel tot verbetering zou voorschrijven? —
Kan men vorderen, dat eene vertegenwoordiging 170
millioenen schats aan het beheer eene regering ver-
trouwe, die blijkbaar ongeschikt is voor de taak, welke
zij in handen heeft? Wie vertrouwt gelden aan niet
vertrouwde en spijzieke handen? Als de Tweede
Kamer de magt niet bezit of niet zich mag toeigenen
om de begrootingen te verwerpen, waarom gebiedt
de grondwet dan de aanbieding aan de vertegen-
woordiging? en waarom zou zij niet weigeren mo-
gen, ja moeten, waar het verledene geleerd heeft,
dat voor die gevoterde gelden of niets wordt uitge-
rigt, of dezelve geheel verkeerd tot 's lands nadeel
worden aangewend? — Het is om te lachen, dat
men zulke redeneringen voert en onbekend schijnt
te willen blijven, dat de Tweede Kamer, volgens de
grondwet, niet in overeenstemming of aanraking
komt met de Eerste Kamer, wanneer afwijzing een
gevolg harer stemming is. Men zou insoegelyks bij elke
andere afstemming kunnen klagen, dat slechts een
gedeelte der nationale wetgeving de regering dwang
aanlegt, om hare in den regel ongelukkige wetsvoor-
dragen te verbeteren. — Listige schrijver! gij vangt
u immers op bladz. 5 niet in eigen strikken, zoodat
gij eene *herziening van grondwet* — *quel bête plus
noire encore!* — zandt prediken, om dit schrikhaljk
envel van eenaijdige afwijzing te verhelpen. — Gij
hadt beter gedaan te onderzoeken of aan te wijzen,
welke de aanleidingen of oorzaken zijn, die «*het
loosjen van staatkundige stormen*» voorbereiden, dan
dat gij hier, ter onjuister plaats, vertelt, welke dwang-
middelen in de ongelukkige oogenblikken van een
onbeheerd geheel, gebesigd worden. — Gij vraagt,
«*waar is de wet, die de Tweede Kamer het recht geeft
den koning te dwingen van te regeren niet volgens
eigen inzicht*» en wat u verder goeddukt daarbij
te voegen; — maar, snuggere man! wat bewijst die
vraag? of tot welke oplossing zal zij leiden? want
als die wet niet geschreven staat, eene weinig is er
eene wet geschreven, die den koning het recht geeft
de leden der Tweede Kamer te dwingen in te wil-
ligen of toe te stemmen, wat zij naar hunne heilig-
ste overtuiging ten oirbare des lands van oordeel zijn
te moeten weigeren? — Al wat gij in onsinnigen
ijver hebt daerheen geschreven, bewijst alleen, dat
er noodzaakelijkheid is, de magt tot ontbinding der
Kamer in onze staatswetgeving te schrjven, op het
verlichte deel der natie uitspraak doe, nau wettij

